

ТАЈНИ ИСТРАЖИВАЧИ И УДАР КОМЕТЕ

С. Џ. Кинг

Превела Јована Аксентијевић

САДРЖАЈ

1	Посматрање звезда	4
2	Опасност долази	20
3	Незгода у свемиру	34
4	Један велики скок...	50
5	Гравитацијска праћка	64
6	Трка с временом	78
7	Изгубљена међу звездама	90

8	Ватромет на Јупитеру	100
	Рошнине белешке са мисије	116
	Јупитер	118
	Мисија Галилео	120
	Квиз	122
	Речник	124

Прво поглавље ПОСМАТРАЊЕ ЗВЕЗДА

Рошни је поставила телескоп на постоље. Трнци узбуђења су јој прострујали телом. „Стварно се надам да ћу је вечерас видети“, изговорила је за себе.

Налазила се на обали језера Пангонг, у Индији. Вода је била мирна и тиха, скоро као површина месеца. Рошнини родитељи су ћаскали поред логорске ватре.

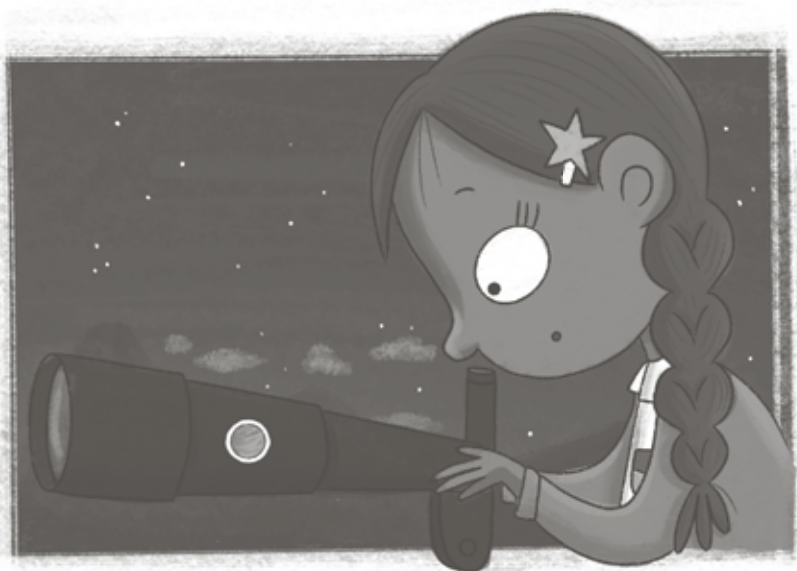
Пространи масив Хималаја надвијао се над њом, и јасно је могла видети велике тамне обресе како шарају небо. Изнад њене главе хиљаде звездица светлукло је на небеском своду.

Напољу је било свеже, али Рошни није марила. Ни мрака се није плашила. Напротив, обожавала га је!

Заправо, што мање светлости то боље. У граду се звезде нису могле видети од јаких светала. Али овде, тако далеко од најближег града, звезде су се виделе кристално јасно.

Ово је савршено место за посматрање звезда,
помислила је Рошни.

Када је наместила телескоп, провирила је кроз њега. То није била играчка, већ прави научни инструмент, дугачак скоро читав метар. Рошни је била веома поносна на њега. Са стране је исписала своју омиљену изреку: *Ноћ скрива свети, али открива свемир.*

Пажљиво је прилагодила телескоп и пред њом је засијала планета.

„Видим Јупитер!“, прошапутала је узбуђено. „Хеј, ти, велики.“

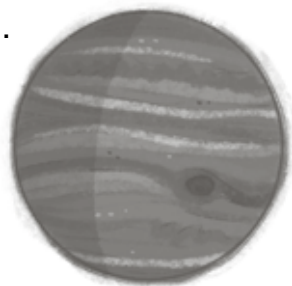
Био је јун, доба године када је Јупитер најближе Земљи. Рошни је видела Јупитер и раније, али никад овако јасно. Чак је могла и да назре његове шарене пруге.

Међутим, оно што је Рошни заиста желела да види јесте огромна олуја на Јупитеровој површини – Велика црвена пега. Замишљала ју је као око љутог џина. Но, није могла више да увећа слику.

Уздахнула је. Њен вољени телескоп није био довољно моћан.

„Знам!“, рече потом.
„Моја нова сочива!“

Родитељи су јој купили нова сочива како би

унапредила свој телескоп.
Могу ли она помоћи да
јасно види Велику црвену
пегу?

Поскочила је и потрчала ка свом малом
шатору. А онда се зауставила.

Знак компаса се појавио и засијао на
шаторском крилу.

Рошни је врло добро знала шта то значи.
На јакни је носила беџ истог облика – био
је то знак Тајних истраживача!

Смешећи се, улетела је у шатор па пра-
во у блештаву светлост.
Ветар јој је мрсио косу
и подизао јакну. Осећа-
ла се као да лети брзи-
ном метеора.

Неколико секунди
касније, светлост је

избледела. Рошни се осврнула око себе. Била је окружена познатим црним каменим зидовима Истраживачке станице. Ред компјутерских екрана је затреперео.

„Рошни – овде!“, узвикнула је.

У просторији је била још само Тамико, која је сређивала фосиле у витрини. „Бао!“, јавила јој се.

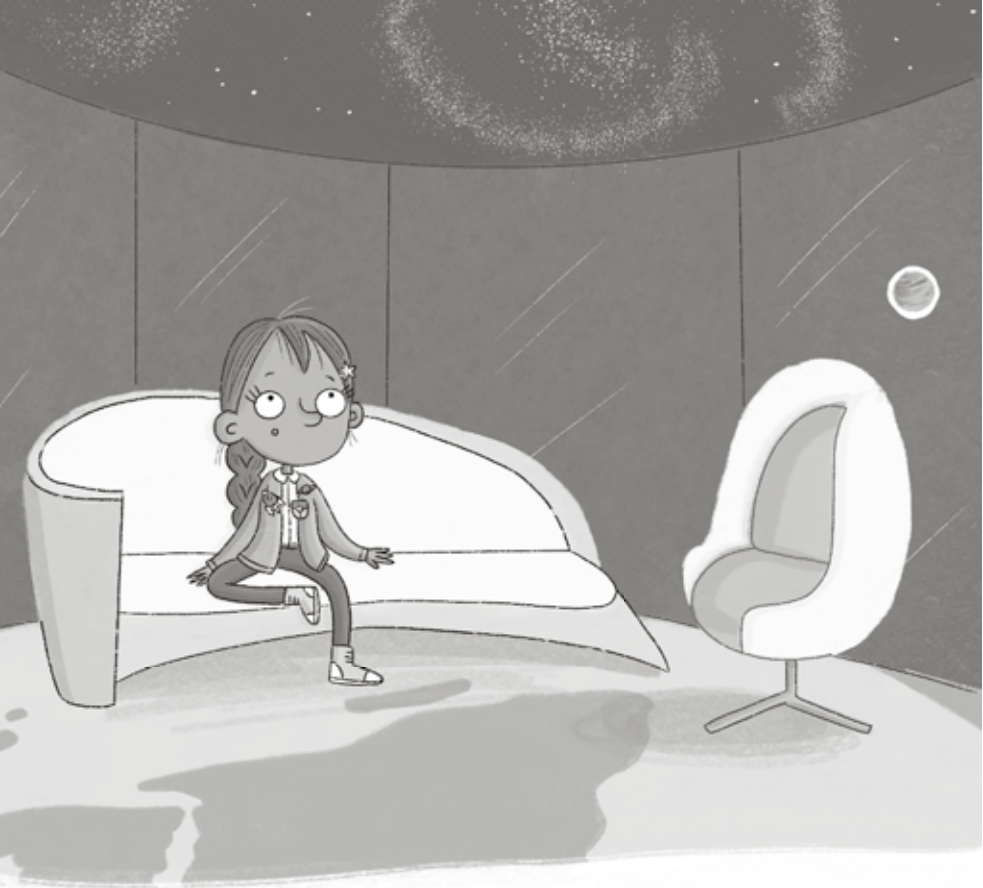
Рошни је махнула. „Кости диносаура?“

„Наравно!“, рече Тамико с осмехом.

Она је била стручњак за диносауре.

Рошни није могла да дочека да сазна зашто се Тајни истраживачи окупљају овог пута. Скочила је на велику мекану софу да сачека остале.

Купасти плафон изнад њене главе приказивао је Млечни пут. На поду је била огромна карта света. Како би Тајни истраживачи улазили кроз светлећа врата, тако би на карти света засијала места одакле су долазили.

„Конор – овде!“, рече Конор машући Рошни и Тамико. Он је био морски биолог и знао је све о океанима.

Леа, експерт за биологију, појавила се одмах за њим. Јавила се, весело машући, као и увек. Леа је знала све о биљкама и животињама. Потом је ушао Оли. Обучен у тамнозелени шортс и мајицу које је носио увек када би истраживао прашуме.

„Шта је данашња мисија?“, питао је знатижељно.

„Још увек не знамо“, одговорила је Рошни.

„Кики – овде!“ Кроз врата је улетела девојчица на скејтборду. Кики је била инжењер и Рошни је знала да је тај скејтборд сама направила.

Ченг, који је био стручњак за геологију, ушао је следећи. Но-сио је мајицу на којој су биле насликане различите стене. Пратио га је Густаво, историчар, а онда су се врата затворила.

Сви Тајни истраживачи су сада стајали укруг на карти света. Сваког тренутка Истраживачка станица објавиће мисију.

Сваког тренутка...

„Ништа се не дешава“, рече Густаво. „Истраживачка станица није покварена, зар не?“

„Нема шансе“, одговори Кики.

„Ево одговора, друштво!“ убаца се Ченг уз смех. Показао је на плафон. „Гледамо на погрешном месту.“

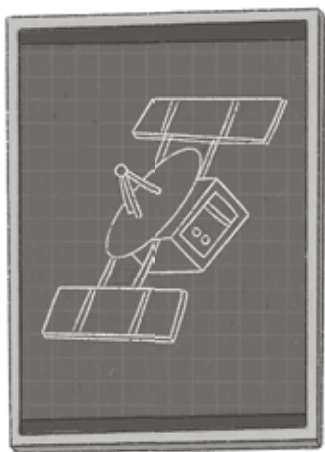
Сви су подигли поглед ка Млечном путу на плафону. Рошни је осетила налет узбуђења. Биће то једна свемирска мисија – а она је стручњак за свемир!

Утом се међу звездама на плафону појавила слика. Приказивала је сјајни метални предмет који се полако кретао кроз звездану таму.

„То је сонда!“, рече Рошни.

„Шта?“, питала је Леа збуњено.

„Врста свемирске летелице без посаде. Њоме се управља са Земље“, објаснила је Рошни. „Научници шаљу сонде у свемир како би га изучавали. Мора да са овом постоји неки проблем!“

Сада када су сазнали која је данашња мисија, остало је још само питање – ко ће бити одабран за њу? *Стиварно се надам да ћу њо биџи ја*, помислила је Рошни.

Сви су стајали мирно, стрпљиво чекајући. Знали су да ће само двоје имати ту част да буде одабрано.

Рошнин беџ је засијао.

„То!“, узвикнула је. „Идем у свемир!“

Сви су се насмејали. „То је очекивано“, рече Тамико с осмехом. „Ти си стручњак за свемир, зар не!“

Али следећи је засветлео Олијев беџ.

Збуњено га је посматрао. „Хм... Рошни, има ли прашума у свемиру?“

„Не, колико је за сада познато“, одговори девојчица.

„Не брини“, убаци се Конор. „Истраживачка станица никада не грешу. Сви то до-

бро знамо!”

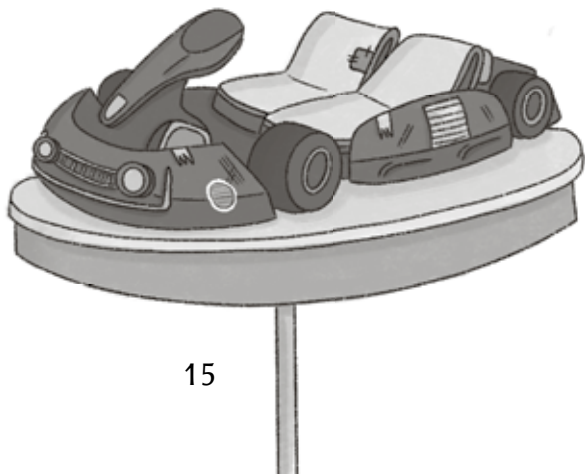
„Тако је!“, сложише се истраживачи.

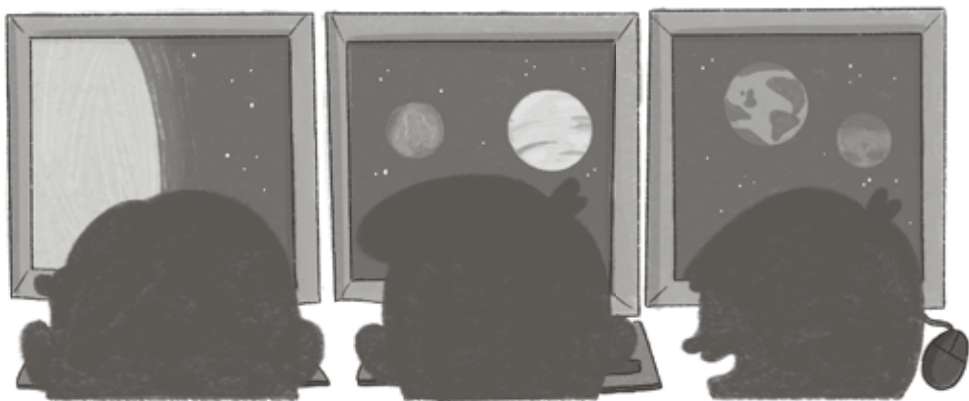
Чак и када нису разумели изборе Истраживачке станице, увек су јој веровали.

„У реду, друштво. Спремни?“, Кики је узбуђено трљала дланове. „Волим овај део!”

Отишла је до контролне табле и притиснула велико црвено дугме.

Подрхтавајући, са пода се подигла платформа. На средини је стајао стари картинг аутомобил, са два пластична седишта. Звао се *Биџ*, по броду којим је пловио велики научник Чарлс Дарвин. Тајни истраживачи су знали да је *Биџ* много моћнији него што делује.

Тајни истраживачи који нису ишли на мисију сели су испред својих компјутера. Екрани су засветлели приказујући призоре Сунчевог система. Рошни је знала да, ако би им затребала помоћ, у сваком тренутку могу да рачунају на своје пријатеље.

БИП-БОП, огласи се *Бил* као да каже: „Пожурите!“

„Не брини“, рече Рошни кроз смех. „И ми једва чекамо да кренемо.“

Рошни и Оли су сели на седишта и везали сигурносне појасеве.

Рошни је дубоко удахнула и притиснула

велико светлеће дугме на којем је писало
СТАРТ.

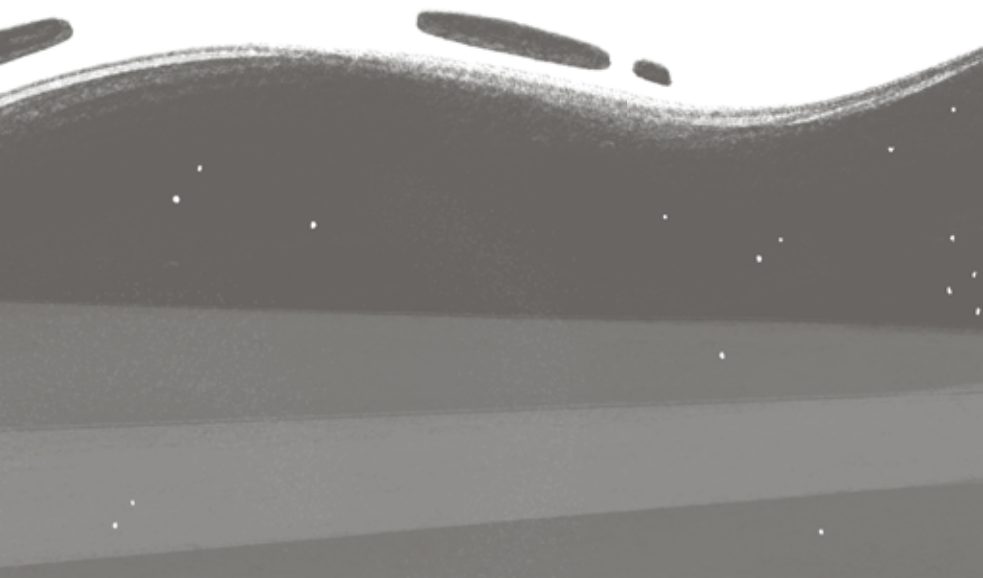
Истог тренутка око њих се појави бли-
став спом светлости. Уз брујање и звецкање,
Бил је почео да се трансформише. Тврда
пластична седишта претворила су се у ме-
кана и удобна. А пред њиховим разрогаче-
ним очима, појавила се контролна табла са
дугмићима.

Бил је хрлио ка вијугавом светлећем ту-
нелу пред њима. Кретао се све брже и брже.
Светло је било толико јако да ништа нису
могли видети... а онда је наједном нестало.

Рошни је погледала наоколо. Велики прозори, компликоване контроле, ручке и полуге – све се то појавило пред њима. Одједном је све утихнуло. Осетила је нешто необично – нешто као лебдење.

Напољу су звезде трепереле као дијаманти у мраку.

Била је одушевљена. Ово је било превише добро да би било истинито.

„Зар је већ ноћ?“, питао је Оли. „Виде се звезде.“

„То је зато што смо у свемиру“, објави Рошни победоносно. „Бил се трансформисао у свемирску летелицу!“

